

וסיים רבינו ז"ל: כך הוא בהמפורסמים של שקר, שרואים שעושים להם כבוד כזה ואינם מבינים מפני מה, ומתבלבלים בדעתם אם באמת הם מפורסמים או זה חלום; ואם אמת הוא כך, מדוע אינם משיגים שום דבר? ומתיישים בדוחק, שבאמת הם צדיקים, ומה שאינם משיגים - מפני ששום צדיק אינו משיג ויודע. ובה פוגמים באמונת חכמים.

השתפכות הנפש

(סימנים כז)

אמירת תהילים היא מעלה גדולה, כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, כי הוא אמרם ברוח הקודש, והרוח הקודש מונח בתוך התיבות. וכשאומר המזמורי תהלים, הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקודש, עד שנחשב כאילו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו. והוא מסוגל מאוד לרפאות את החולה להיות לו בטחון רק על השם יתברך, שעל ידי אמירת תהילים יושיעו השם. והבטחון הוא בחינת משענת, כמו שהאדם נשען על המיטה, כן הוא נשען על הבטחון, שבוטח שיושיעו השם, כמו שאמר דוד: ויהי ה' למשען לי, ועל כן על ידי זה נתרפא החולה, כמו שכתוב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו וניקה, וזה בחינת: ויצא חוטר מגזע ישי, הנאמר על משיח, שהוא מזרע דוד. וזה בחינת: עתידין צדיקים שיחיו מתים על ידי המשענת, בחינת: ואיש משענתו בידו, בחינת: ונתת המשענת על פני הנער.

גם דבר אז: חורף הוא בחינת עיבור, ואז כל העשבים והצמחים כולם מתים, כי בטל כוחם בחורף, והם אז בבחינת מיתה. וכשבא הקיץ, שהוא בחינת לידה, אז כל העשבים נתעוררים וחיים, ואז טוב ויפה מאוד כשיוצאים לשוח בשדה, שיחה זו תפלה ותחנונים ותשוקה וגעגועים לה' יתברך, ואז כל שיח השדה המתחילים לחיות ולצמוח אז, כולם נכספים ונכללים בתוך שיחתו ותפלתו. [ועיין ב"לקוטי מוהר"ן" (חלק ב, סימן א), שזה בחינת: ויצא יצחק לשוח בשדה, שתפלתו הייתה עם כל שיח השדה, שכל שיח השדה חזרו כוחם לתוך תפלתו, עיין שם].

שיחות

(שיחות מרי ישראל אודסר, זצ"ל - כ"ה)

... נו, נו... היה כל העיר רעש כזה, "הברסלבים, הברסלבים שלקחו את רב הירש מהמשפחה ביום ששי, הוא הלך להתפלל ואיננו". על-כל-פנים הם הדליקו נרות לכבוד שבת ורב צבי איננו, איננו ואיננו. היה בוכים הילדים והמשפחה, "איזה שבת זה, איפה רב צבי?" ואשתו והאמא שלי ואשתי גם-כן, הם הלכו לבית רבי ישראל קרדונר וזרקו אבנים, "איפה רב צבי, איפה רב צבי!" היה לו שבת לרבי ישראל.. שברו את כל הכלים שלו, לא השגיחו על חילול שבת. שברו את הכד של מים שנכנס בו שלשה-ארבע פחים מים - שברו. כל האבנים של טבריה זרקו לעבר רבי ישראל. נו, בלילה מוכרחים לישון, אז הם עשו הפסקה והלכו לישון, אבל בבוקר השכם כולם קמו והלכו בבכיות: "איפה רב צבי, מה זה, הברסלבים עושים צרות כאלה שיכולים למות. מה זה?" על-כל-פנים הם כבר ביום ששי הלכו למוכתר, והמוכתר הוא חיפש דברים כאלה כי הוא אוהב כסף, הוא יוכל לקחת מהמשפחות של רב צבי וישראל בער כסף, אז יהיה מזה מסחר טוב. אז הוא אמר לאשתו: "על הברסלבים הכל להאמין. אני חושב שהם שלחו אותנו לאומן. הוא לא בירושלים, הוא לא בצפת, הם שלחו אותנו לאומן". האנגלים היה במלחמה עם תורכיה: "נו, זה רגול. אצל הברסלבים לא שייך מלחמה."

על-כל-פנים האמא שלי ואשתי והמשפחה הם באו לבית-הסוהר וראו אותי דרך החלונות, אמרו לי: "מה נשמע? אתה יצאת באמצע התפילה?". נו, עבר איזה כמה שעות עד שבא הפקיד הגדול המושל על השוטרים ועל הכל, והוא כבר ידע שיש לו חבר טוב - זה המוכתר, מה שהוא אומר למוכתר הוא עושה. והוא המסור - המוכתר, הוא כבר ידע מה שיש לו לעשות. אז המוכתר בא והוציא אותי מבית-הסוהר להקצין הגדול, היעדנראל, והוא דיבר בתקיפות, הוא גנרל, הוא אמר לי: "תגיד איפה רב צבי!" קודם השכיבו אותי על הרצפה והרימו את הרגלים למעלה, ולקחו חבל וקשרו את הידים, היה ברזלים חזקים. והיה שוטר אחד מצד זה, ושוטר אחד מצד זה, והרגלים היו למעלה, ואמרו לי: "אם תגיד איפה רב צבי - טוב. אם לא.. אז תמות! אנחנו נכה לך מכות רצח!"

ההמשפחה שלי שומעים איך הוא מדבר אתי, והם פחדו שאם יכו אותי אז אני אמות. מה, שוטרים ערביים הם נותנים מכות רצח. היה בכיות, האמא שלי ואשתי. הם קשרו אותי ושכבתי עם הרגלים למעלה והם החזיקו את המקלות, והקצין אמר לי: "תגיד איפה רב צבי!" אמרתי: "אני חושב שהוא הלך לירושלים".

אז אמר לי: "תדע, אנחנו יש לנו שליח, חייל, אם לא ימצאו אותו אז נמית אותך, אתה תמות. נכה אותך עד המוות, תגיד אמת!" אז אמרתי: "זהו אמת. זה השם יודע". אז עזבו אותי, ושלחו בשבת להדרך לירושלים לחפש את רב צבי... (ההמשך יבוא)

עצות

(לקוטי עצות - תפילין - אותיות ד ה ו)

תפילין הם בחינת הארת פנים, ועיקר פאר של ישראל. והם בחינת חיים בחינת אמת, ומשם עיקר העשירות וכל ההשפעות טובות. וכשפוגמין בתפילין חס-ושלום בא עניות ובזיונות ובושות, וחיינו תלויים מנגד רחמנא לצלן. על-ידי תפילין ממשכינן על עצמן הזיכרון לזכר תמיד בעלמא דאתי, דהיינו להגדיל דעתו בכל יום להבין הרמזים שהשם יתברך מרמז לאדם בכל יום שיתקרב אליו (עיין זכרון אות ד ה; דעת אות לו; ליקוטי מוהר"ן נד). כפי מה שמתגברין לשבר הרהורי נאוף, כן זוכין לקדושת התפילין. כי עיקר תיקון התפילין נמשכין על-ידי היראים והכשרים שנקראים מגיני ארץ, על-ידי שעליהם מתגברים ההרהורים ביותר מאוד מאוד, והם מתגברים כנגד אלו הרהורים, שיכולים להביא לידי השחתת זרע חס-ושלום, שהיא בחינת החתים בשרו בחינת חותם דקלפה, והם מתגברים כנגדם ובורחים מהם בגודל התפשטותם. והם מעלין מבחינת חותם דקליפה לבחינת חותם דקדושה, שהיא בחינת תפילין התנוצצות המוחין, לידע ולהודיע אלקותו יתברך בעולם, שעל-ידי זה נמשך עליו הארת השבעה רועים שהם כנגד השבעה ראשים של השני שינין שבתפילין. נמצא שעל-ידי התפילין הקדושים צריכין להמשיך על עצמו התנוצצות המוחין כנ"ל. גם צריכין על-ידי התפילין להמשיך על עצמו תיקון הצמצום של המוחין, שלא יצא המוח חוץ מהגבול, ואפלו בקדושה ובהתנוצצות אלקותו יתברך, לא יצא חוץ מהגבול חס-ושלום, שלא יבוא לידי הריסה חס-ושלום (לקוטי מוהר"ן תנינא, סימן ה).

תפילה

(לקוטי תפילות חלק ב - תפילה ה)

... וזכנו לקיים מצות תפילין כראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותר"י... מצות התלויים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, כראוי לשמוח ולגיל ולשוש מאוד, כשאנו זוכים להתעטר בעטרת תפירת התפילין הקדושים והנוראים מאוד שהם כתרי דמלכא. ובזכות קדושת השבעה ראשים של התרין "שינין" הקדושים שבתפילין, שהם "שיין" של שלשה ראשים ו"שיין" של ארבע ראשים, נזכה להמשיך עלינו קדושת משה משיח, שהוא רועה ישראל האמיתי שכלול מכל השבעה רועים, ובזכותם וכוחם של משה רבינו עליו השלום ושל כל השבעה רועים, ובזכות כל הצדיקים האמתיים, נזכה לשבר ולבטל תאות נאוף מאיתנו, ולשבר החותם דקליפה, ולתקן בכל מיני תקונים החותם דקדושה. חתמנו לחיים אמתיים, מלך חפץ בחיים, למענך אלקים חיים. גואל ממות ופודה משחת, הצילנו מבאר שחת. הצילנו נא ברחמיך הרבים, מן השאול תחתיות. פדה אותנו מעזות התאוות רעות, ובפרט מעזות הרע של תאות ניאוף. פדה עמך מעיזים, צאנך מיד גוזזים, עשה עמנו פלא לחיים. ותרחה עלינו ותעזרנו לצמצם את מוחנו ושכלנו בצמצום דקדושה, ונשמור את מוחנו מאוד לבל יצא חוץ מן הגבול חס ושלום, ואפלו בקדושה לא יהרוס מוחנו לצאת חוץ מהגבול שיש לנו, ובמופלא מאיתנו לא נדרוש ובמכוסה ממנו לא נחקור, רק במה שהורשינו נתבונן בשכל אמיתי, בשכל חריף ומהיר, בשכל זך וצח, בשכל נכון ואמת ויציב וקיים וישר ונאמן כרצונך הטוב, ותעזור לנו ולכל עמך ישראל, ותמשיך על כל אחד ואחד קדושת הצמצום השייך לשכלו, לבל יהרוס מוחו לצאת מן הגבול שיש לו, כי אתה אל שדי שיש די באלהותך לכל בריה, שכל בריה ובריה מראש ועד סוף יש לו די וגבול וצמצום באלהותך, שאסור לו לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו. אל שדי תן לנו רחמים, ותשפיע עלינו קדושת התפילין משרשם, שהם התנוצצות המוחין הקדושים עם הצמצום הקדוש של כל המוחין לכל אחד ואחד כפי ערכו ומדרגתו:

120 120

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-6470954
ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 050-6870043
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7